

Sygn. akt I CSK 556/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku K. P., E. M. i U. B.

przy uczestnictwie Miasta Stołecznego Warszawy, P. P., W. P., B. P., M. N., J. N.,
A. A. i Ł. M.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania P.P.
od postanowienia Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie
z dnia 8 października 2014 r., sygn. akt IV Ca 153/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na występowaniu w sprawie istotnych zagadnień prawnych związanych z przesłankami zasiedzenia udziału w nieruchomości w związku z jej współposiadaniem oraz na przesłance oczywistej zasadności skargi. Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Przedstawione zagadnienia prawne zostały sformułowane zbyt kazuistycznie, bez odpowiedniego stopnia ogólności. Tym samym nie byłoby możliwe wyrażenie przez Sąd Najwyższy - przy ich wyjaśnianiu - poglądu, który mógłby mieć wpływ na inne sprawy sądowe o stwierdzenie zasiedzenia. Poza tym zostały one oparte na odmiennych ustaleniach niż poczynione w sprawie, w tym przede wszystkim w odniesieniu do kwestii samoistnego posiadania nieruchomości przez małżonków P. Ustalenie to na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego było jednoznaczne, a mimo to skarżący przedstawia pytanie prawne, w którym zakłada, że posiadanie to nie miało charakteru samoistnego.

Należy także podkreślić, że szczegółowa analiza skargi nie uzasadnia wniosku, iż jest ona oczywiście uzasadniona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).